

W. BIEGAŃSKIEGO • W. CZĘSTOCHOWIE

EX LIBRIS • M • B • P • IM • DR •

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

N. A. Bulganin — przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR Obrady Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA (PAP). Dnia 8 bm. o godz. 13 w Wielkim Pałacu Kremleskim odbyło się wspólne posiedzenie Rady Związku i Rady Narodowej.

W latach rządowych zajęli miejsca przewodnicy Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i kierownicy rządu radzieckiego członkowie Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, ministrowie. Obecni są liczni goście. W łóżby dyplomatycznej zajęli miejsca przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, prasy radzieckiej i zagranicznej. Przewodniczący Rady Związku, deputowany A. P. Wolkow komunikuje, że na rece przewodniczącego wspólnego posiedzenia wpłynęło oświadczenie przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, tow. G. M. Malenkowa, zawierające podjęcie o zwolnienie go ze stanowiska przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

Deputowany A. P. Wolkow odczytuje tekst oświadczenia.

Do przewodniczącego wspólnego posiedzenia Rady Związku i Rady Narodowej, Proszę, Was o podanie do wiadomości Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich mojej prośby o zwolnienie mnie ze stanowiska przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR. Prośba moja wynika ze względów rzeczowych, związanych z koniecznością umocnienia kierownictwa Rady Ministrów i celowości powierzenia stanowiska przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR innemu towarzyszowi posiadającemu większe doświadczenie w

pracy państwowej. Widzę wyraźnie, że na wykonaniu skomplikowanych i odpowiedzialnych obowiązków przewodniczącego Rady Ministrów odciążę się ujemnie moją niedostateczną doświadczeniem w pracy w terenie i fakt, że w żadnym ministerstwie ani organie gospodarczym nie miałem sposobności do bezpośredniego kierowania poszczególnymi gałęziami gospodarki narodowej.

Uważam również za swój obowiązek stwierdzić w niniejszym oświadczeniu, że obecnie, gdy Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego i ja pracujemy naszego kraju koncentrują specjalnie swe wysiłki na szybkim rozwoju rolnictwa i widzę szczególnie wyraźnie swą winę i odpowiedzialność za powstały niedowalający stan rzeczy w rolnictwie, ponieważ w ciągu szeregu lat spotykałem mnie dotychczas obowiązki kontrolowania i kierowania pracą centralnych organów rolniczych oraz prac terenowych organizacji partyjnych i radzieckich w dziedzinie rolnictwa. Partia Komunistyczna i ja, niełatwo, pod kierownictwem KC KPZR opracowaliśmy już i wprowadzamy w życie szereg zakrojonych na wielką skalę posunięć, aby zlikwidować niedostatek rolnictwa. Do takich ważnych posunięć należy niewątpliwie reforma dotycząca podziału rolińców; pragnę przy tej okazji powiedzieć, że reforma ta została

zrealizowana z inicjatywą i na wniosek KC KPZR, i widzę teraz, jak domogła rolę odegrała ona w rozwoju rolnictwa. Obecnie, jak wiadomo, z inicjatywą i pod kierownictwem KC KPZR opracowany został generalny program likwidacji niedostatków rolnictwa i zapewnienia szybkiego jego rozwoju. Program ten opiera się na jedynie słusznej podstawie — dalszego wzajemnego rozwoju przemysłu ciężkiego, i tylko realizacja tego programu stwarza nieodzowne warunki rzeczywistego rozwoju produkcji wszystkich niezbędnych artykułów powszechnego użytku.

Można oczekiwać, że różni opierający krytyczkę burżuazyjni zaczęli szperać oszczerce kłamstwa na temat mojego oświadczenia i samego faktu zwolnienia mnie ze stanowiska przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR. Lecz my, komunistki i ludzie radzieccy, przedziśmi do porządku nad tymi ignoranckimi i oszczerstwami. Każdy z nas sławia ponad wszystko interes ojczyzny, narodu, partii komunistycznej.

Zwracając się za prośbą o zwolnienie mnie ze stanowiska przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, pragnę zapewnić Radę Najwyższą ZSRR, iż na kierownictwo nad nowym odcinkiem, pod kierownictwem swierżego jak znowu w swym jednolitym KC PZR i radzieckim, będę jak najrzetelniej wypełniał moi obowiązki i postawione przede mną zadania.

Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR
(—) G. Malenkow
8 lutego 1955 roku.

Następnie udzielono głosu deputowanemu A. M. Fuzanowowi. Stwier-

dziło on, że motyw przedstawione w oświadczeniu tow. Malenkowa uważa za zupełnie słuszne i proponuje przyjęcie oświadczenia tow. Malenkowa oraz zwolnienie go z funkcji przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

Rada Najwyższa Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanowiła: przyjąć oświadczenie tow. Malenkowa i zwolnić go z funkcji przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

Następnie ogłoszono przerwę w obradach do godziny 18.

Wybór N. A. Bulganina

Dnia 8 bm. o godz. 18 wznowione zostało wspólne posiedzenie Rady Związku i Rady Narodowej.

Głos w sprawie kandydatury na stanowisko przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR udzielił deputowanemu N. A. Chruszczowowi. Z polecenia Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i komitetu senatów proponuje na powołanie na przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganina. Deputowany Chruszczow charakteryzuje Bulganina jako wybitnego działacza partyjnego i państwowego.

Rada Najwyższa ZSRR powołała jednomyślnie uchwałą o powołaniu N. A. Bulganina na przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

Referat W. M. Molotowa

Następnie udzielono głosu pierwszemu zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i ministrowi spraw zagranicznych W. M. Molotowowi, który wygłosił referat o sytuacji międzynarodowej i polityce zagranicznej rządu ZSRR.

Na str. 2 i 3 — referat W. M. Molotowa

Udział wojsk USA w działaniach Czang Kai-szeka — prowokacją wobec Chin Ludowych

PEKIN (PAP). Agencja Nowych wiadomości.

7 bm. Departament Stanu USA wydał polecenie, aby VII flota i inne siły zbrojne St. Zjednoczonych, asystowały przy wycofywaniu wojsk Czang Kai-szeka z wysp Taiczen i wprowadzaniu ludności tych wysp na Taiwan. Departament Stanu wziął również jawnie udział w wojennych operacjach zradzieckiej klki Czang Kai-szeka.

Te zbrodnicze działania są połączeniem suwerenności Chin i ingerencją w wewnętrzne sprawy chińskie. Oświadczenie Departamentu Stanu USA kłamliwie stwierdza, że ma to

być przedostatnią ratyfikacją układów paryskich należy wykorzystywać wszelkie możliwości porozumienia z ZSRR.

BERLIN (PAP). Młodzi robotnicy dworca kolejowego w Oberburgu (Bawaria) wystąpili w ubiegłym tygodniu z propozycją ostrzegawczego strajku powszechnego w Niemczech zach. Strajk miałby się rozpocząć równocześnie z debata ratyfikacyjną w parlamencie berlińskim i stanowliby ostrzeżenie dla deputowanych przed ratyfikacją układów paryskich.

BERLIN (PAP). Przewodniczący zjednoczenia organizacji młodzieżowych Niemiec zach. Bundesjugendring H. Koepfer oświadczył na konferencji aktywistów młodzieżowych w Dusseldorfe, że „Bundesjugendring” przyjmuje propozycje Centralnej Rady FJD w sprawie rozmów i osiągnięcia porozumienia między przedstawicielami młodzieży całej Niemiec.

Rozmowy Pinay'a

PARYŻ (PAP) 8 bm. kandydat na premiera Pinay kontynuował rozmowy z przewodniczącym radzieckim Sojuzem radzieckim w sprawie wejścia do rządu Pinay'a. Z kolei Pinay ma zwrócić się do MRP w kołach politycznych przewidując, że gdyby MRP odmówiło poparcia Pinay'owi, musiałby on ratować próby utworzenia nowego rządu.

Milion km bez remontu na parowozie

8 bm. na Dworcu Głównym w Poznaniu odbyła się uroczystość wręczenia nagród pociągowej odznak „Przodkowie Kolejarski” za dobre parowozu PT 47-43, z okazji przejeżdżania — po raz pierwszy w naszym kolejniestwie — miliona kilometrów bez remontów kłednich i kapitalnych parowozu.

Złóżkę zaszczytną przy tym ok. 1425 tys. zł i 2370 ton węgla.

Jednomyślna uchwała 51 delegatów z 15 państw Europy — uczestników międzynarodowego spotkania w Warszawie

Uczestnicy międzynarodowego spotkania w Warszawie uchwalili jednomyślnie komunikat podsumowujący zasadnicze zapewnienia, co do których osiągnięto całkowite porozumienie.

Poniżej podajemy tekst komunikatu:

Delegacja wyłoniona w grudniu ub. roku w Paryżu przez europejską konferencję dla pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego spotkała się 6 lutego 1955 r. w Warszawie z delegacjami krajów grupy wschodniej, którym odmówiono wstępu wjazdowego do Niemiec, która nowym sposobem wzięto udział 31 delegatów — w większości parlamentarzystów, reprezentujących następujące kraje: Albanie, Bułgarię, Czechosłowację, Danię, Finlandię, Francję, Grecję, Holandię, Niemcy, Polskę, Rumunię, Szwajcarię, Węgry, Włochy i Związek Radziecki.

Delegaci przede wszystkim wypowiedzieli się raz jeszcze, jednomyślnie i stanowczo przeciwko wszelkiej reemigracji Niemców, która mogłaby doprowadzić do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej. Delegat państwa wschodniego podkreślił i naciskał, że w następstwie poniesionych przez ich kraje ofiar w ludziach i stracie materialnych, ładen z obywateli tych krajów nie mógłby się zgodzić na tego rodzaju ewakuację.

Wobec uchwały, po wysłuchaniu zwłascza delegatów ZSRR doszli do przekonania, że idea rokowań i wzajemnego zrozumienia została niechybnie unicestwiona wskutek ratyfikacji układów londyńskich i paryskich. Stwierdzili oni jednomyślnie, że w chwili obecnego porozumienia między mocarstwami okupującymi Niemcy może być osiągnięte w następujących punktach:

1. W tym wypadku ZSRR wycofałyby swe wojska na własne terytorium. ZSRR wycofałyby również wszystkie radzieckie oddziały wojskowe, które ochraniają w Polsce linie komunikacyjne stacjonujących w Niemczech radzieckich wojsk okupacyjnych. Te wzajemne kroki przyczyniłyby się do stworzenia atmosfery odrębnienia w Niemczech.
 2. Zjednoczenie Niemiec w drodze wolnych i kontrolowanych wyborów, gwarantujących wszystkie wolności demokratyczne — jak to przewidywał plan zaproponowany w Berlinie przez Sir Anthony'ego Edena.
 3. Pozostawanie sobowzajem powiększonej w Południowej Niemczech, jakiego nabiera w ich kraju ruch na rzecz zjednoczenia Niemiec i przeciwko reemigracji, ruch, który wszystkie państwa powinny stanowczo popierać.
- W ten sposób powstają warunki powszechnego rozbrojenia, którego pragną gorąco wszystkie narody.

Uczestnicy międzynarodowego spotkania opuścili Warszawę

Stolicę opuścili wybitnie osobistości — uczestnicy spotkania Delegacji wyłonionej w grudniu ub. r. w Paryżu przez europejską konferencję dla pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego — z przedstawicielami

lami ZSRR i krajów demokracji ludowej.

W drodze powrotnej do Francji udali się: P. Bastid — b. minister, prof. Wydziału Prawa w Paryżu, P. Lebon — deputowany, G. Lounissian-Lacau — deputowany, P. Villen — deputowany, J. Debu-Bridel — senator, M. Brugler — adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Paryżu, E. Nouveau — adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Paryżu, wiceprezident Francuskiej Unii Słów, Kombatanckich.

Odjeżdżających gości na lotnisku Okęcie w Warszawie zegnali: pos. O. Duski, pos. D. Hordyński oraz wicemin. Oświaty, amb. J. Michalowski.

Obecny był ambasador Francji w Polsce — hr. P. de Leusse.

8 bm. stolicę opuścili również: T. E. Kujala — wiceprezident Sejmiku fińskiego, Anna Zusa Hayvonen (Finlandia) oraz Esther Brinch — przewodnicząca Komitetu Kobiet Partii Radkalnej (Danii).

Z Warszawy wyjechały także udane się do swych krajów wybitne osobistości ze Zw. Radzieckiej i Bułgarskiej Republiki Ludowej: A. Korniejuczk — deputowany do Rady Najwyższej ZSRR, A. Opatow — członek Akademii Nauk ZSRR, G. Kuzniezow — wiceprezident Prezydium Zgromadzenia Narodowego Bułgarskiej Republiki Ludowej oraz N. Bogdanow — dziennikarz.

Odjeżdżających zegnali: członek Rady Państwa — A. Jurekiewicz, wicemarszałek Sejmiku PRL — J. Orga-Michalek, pos. O. Duski, pos. D. Hordyński oraz wicemin. Oświaty amb. J. Michalowski.

Z głębokości 1400 m solanka dla Ciechocinka

Abym zapewnić kuracjom z Ciechocinka solankę o wysokich właściwościach, postawiono w 1949 r. czepiac ją z głębokości 1400 m.

Projekt ten został zrealizowany W maju br. z nowego, najgłębszego w kraju ujęcia solanki pod ciśnieniem 1000 m. W tym celu przetrącono miopłynie w słodki 200 m osied, na podstawie do latinek czerwieńskich domów uzdrowiskowych.

Pobierana z tak znacznej głębokości solanka posiadała bardzo temperaturę blisko 38 C i wysoką zawartość soli — 46 proc.

Pomarańcze i cytryny przywiozł „Plast”

1 bm. zawiązał do portu w Gdyni statek polski „Plast”. Przywiózł on 35 tys. skrzynek pomarańczy i blisko 1400 skrzynek cytryn.

Atakujące owoce w najbliższych dniach znajdą się w sklepach różnych miast kraju.

Cementownia Rejowiec II

W listopadzie ubiegłego roku ruszył w cementowni Rejowiec II trzeci z kolei wielki obrót. Uruchomienie tego pieca stanowiło zakończenie pierwszego etapu budowy utęchłych zakładow cementowych, które już w bieżącym roku będą najgłębszym w kraju producentem wysokogatunkowego cementu portlandzkiego. Na zdjęciu: kierownik budowy i inżynier Bogusław Damski, przy centralnej tablicy ruchu pieca obrabowanego. CAF, Of. Tympuski.

Ludzie pracy popierają apel Światowej Rady Pokoju

Ludzie pracy miast i wsi wyrażają na masowych i zebraniach pełne poparcie dla wieloetapowego apelu Światowej Rady Pokoju i solidaryzują się z rezolucją Prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego i Polskiego Komitetu Obrony Światowego Pokoju w sprawie zakazu broni atomowej.

Substancje radioaktywne w przemyśle włókienniczym ZSRR

MOSKWA (PAP). Instytut Chemii Fizycznej Akademii Nauk ZSRR osiągnął ostatnio wielki sukces w pracach badawczych nad zastosowaniem substancji radioaktywnych w przemyśle włókienniczym.

Kierownik jednego z laboratoriów Instytutu prof. N. Neumann i inż. F. Pietrow skonstruowali oryginalne urządzenia regulujące pracę trzepaków do bawlny.

Dzięki nowemu urządzeniu aparatu na zastosowaniu substancji radioaktywnych przędza staje się bardziej równa, a braki w tkalinach bawlnianych powoli się zmniejszają.

Nowa aparatura zainstalowana w jednym z oddziałów kombinatu bawlnianego pod Moskwą. Uczeń wraz z robotnikami kombinatu przeprowadzają próby działalności aparatury w warunkach fabrycznych.

Wystawa polska w Kijowie

W bm. wysłana zostanie do Kijowa wystawa polskiej plastyki. Wystawa obejmie dzieła retrospektywne, na który złożą się dzieła czołowych polskich malarzy, wypracowane ze zbiorów kilku muzeów, oraz dzieła plastyki współczesnej z zakresu malarstwa, grafiki i plakatu.

Otwarcie wystawy w Kijowie przewidziane jest w końcu bm. W związku z wystawą, uda się do Kijowa grupa polskich artystów-plastyków.

W lipcu gotów

Tak będzie wyglądało główne wejście na Stadion Sportowy budowany obecnie nad Wisłą.

W lipcu gotowy będzie stadion sportowy, który ma służyć jako miejsce spotkań i imprez kulturalnych. Budowa jest prowadzona przez przedsiębiorstwo „Budimont”.

Stronice M. Ziętka i polityka zagranicza rządu Radzieckiego

I. Zmiany w sytuacji międzynarodowej

Towarzysz deputowani!

Upłynęło 10 lat od chwili zakończenia drugiej wojny światowej. Jakiś nie kiedynkiedy krystalizowały się obecnie zmiany, jakie zaszły w sytuacji międzynarodowej — jeśli porównamy dzisiejszą sytuację z sytuacją przedwojenną.

Przez drugą wojnę światową Związek Radziecki był jedynym państwem socjalistycznym, które znajdowało się w pierścieniu otoczenia kapitalistycznego. Tak właśnie przedstawiała się sprawa na przestrzeni przeszło ćwierci wieku.

Po wojnie sytuacja zmieniła się — rzecz można — w sposób zasadniczy. Długo nie można już mówić o ZSRR i otoczeniu kapitalistycznym w takim sensie, w jakim mówiono przed wojną. Oznaczało to, że się nie zauważa ani w którym razie nie docenia niezmiernie doniosłych zmian, jakie zaszły w całej sytuacji międzynarodowej. A przecież zasady zmiany nie tylko ilościowe, lecz także jakościowe.

Jednym z najważniejszych następstw pierwszej wojny światowej było, jak wiadomo, rewolucyjne przeobrażenie Rosji w demokratyczne państwo socjalistyczne. W okręgu między pierwszą a drugą wojną światową kraj nasz odniósł olbrzymie sukcesy w rozwoju swej gospodarki socjalistycznej, w rozwoju socjalistycznej kultury. Socjalizm zwyciężył w naszym kraju już w okresie przedwojennym, dopiero jednak po drugiej wojnie światowej ZSRR wywodził z izolacji międzynarodowej.

Jednym z najważniejszych następstw drugiej wojny światowej było utworzenie, obok światowego obozu kapitalizmu — światowego obozu socjalizmu i demokracji z ZSRR na czele, a mówiąc ściślej, ze Związkiem Radzieckim i Chiną, Republiką Ludową, na czele.

Utworzenie nowego obozu stało się możliwe w wyniku rozgromienia fałszywego, obalenia światowych pozycji kapitalizmu i nie spotykanego dotychczas rozwoju państwa socjalistycznego. Jak wiadomo, decydującą rolę w tych wydarzeniach międzynarodowych odegrał nasz kraj, narodził się i jego aktywa chwalić arcy.

Obecnie Związek Radziecki nie znajduje się już w takiej sytuacji międzynarodowej, jaka istniała przed wojną. Długo ZSRR nie jest już jedynym państwem socjalistycznym na świecie. Międzynarodowo ZSRR należy do przeszłości. Obok obozu kapitalistycznego utworzył się obóz socjalizmu i demokracji, jednocześnie następujących 12 państw: Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ChRL, Republika Ludowa, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Republika Czechośłowacka, Niemiecka Republika Demokratyczna, Rumuńska Republika Ludowa, Bułgarska Republika Ludowa, Albanijska Republika Ludowa, Koreańska Republika Ludowa-Demokratyczna, Mongolska Republika Ludowa i Wietnamska Republika Demokratyczna.

Wiemy, że wywołane przez niego fałszywa, znajdują się na różnym etapie swego rozwoju, na różnym etapie swych przeobrażeń społecznych. Obok Związku Radzieckiego, gdzie budowane już zostały podstawy społeczeństwa socjalistycznego, są również takie kraje ludowo-demokratyczne, które dołączyły dopiero w przeszłości, ale bardzo doniosłych kroków w kierunku socjalizmu.

Jednakże dla wszystkich krajów obodu demokratycznego znaczenie decydujące posiada fakt, że wyłamyły się ostatecznie z systemu imperialistycznego, w którym walczyli dotychczas, i kapitaliści. Obrali one nową drogę i zaczęły ponosić doświadczenia, które doprowadziły do głębszego przeobrażenia demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

myślał ciężkiego, a zarazem na nieustannym rozwoju całego przemysłu i rolnictwa socjalistycznego, kraje obodu socjalistycznego w oborze wielkiego stopniu opierają się również na pomocy wzajemnej.

Jest rzeczą zupełnie naturalną, że w związku ze zmianami, jakie zaszły w sytuacji międzynarodowej, wzajemny stosunek sił między systemami społecznymi, zwłaszcza w ostatnim dziesięcioleciu, wyraźnie zmienił się na korzyść socjalizmu.

Czyż dzisiejsza Europa podobna jest do Europy przedwojennej? Czy można przejąć do porządku nad ogromnymi zmianami, jakie zaszły w tym w wyniku ostatnich wojny światowej? I czyż dla tych, którzy potrzebują myśleć obywatelski i bezstronnie, nie jest jasnym i bezspornym, że w tym czasie, w którym Związek Radziecki również szereg innych państw zdecydowanie zawrócił z drogi kapitalistycznej na drogę socjalistycznego rozwoju i odrodzenia oraz, że jeden z trybunów nie chce cofnąć się z powrotem ku kapitalizmowi? A jeżeli rozważymy to w konkretnych danych, to okazać się, iż z całej masy więcej 600-milionowej ludności, która w połowie tej ludności, nieco ponad 300 milionów, weszła już w sposób zdecydowany do obodu socjalizmu i demokracji.

Tak więc, mamy już dziś do czynienia z bytnym nie przedwojenną Europą. Socjalizm zwyciężył w naszym kraju już w okresie przedwojennym, dopiero jednak po drugiej wojnie światowej ZSRR wywodził z izolacji międzynarodowej.

Jednym z najważniejszych następstw drugiej wojny światowej było utworzenie, obok światowego obozu kapitalizmu — światowego obozu socjalizmu i demokracji z ZSRR na czele, a mówiąc ściślej, ze Związkiem Radzieckim i Chiną, Republiką Ludową, na czele.

Utworzenie nowego obozu stało się możliwe w wyniku rozgromienia fałszywego, obalenia światowych pozycji kapitalizmu i nie spotykanego dotychczas rozwoju państwa socjalistycznego. Jak wiadomo, decydującą rolę w tych wydarzeniach międzynarodowych odegrał nasz kraj, narodził się i jego aktywa chwalić arcy.

Obecnie Związek Radziecki nie znajduje się już w takiej sytuacji międzynarodowej, jaka istniała przed wojną. Długo ZSRR nie jest już jedynym państwem socjalistycznym na świecie. Międzynarodowo ZSRR należy do przeszłości. Obok obozu kapitalistycznego utworzył się obóz socjalizmu i demokracji, jednocześnie następujących 12 państw: Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ChRL, Republika Ludowa, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Republika Czechośłowacka, Niemiecka Republika Demokratyczna, Rumuńska Republika Ludowa, Bułgarska Republika Ludowa, Albanijska Republika Ludowa, Koreańska Republika Ludowa-Demokratyczna, Mongolska Republika Ludowa i Wietnamska Republika Demokratyczna.

Wiemy, że wywołane przez niego fałszywa, znajdują się na różnym etapie swego rozwoju, na różnym etapie swych przeobrażeń społecznych. Obok Związku Radzieckiego, gdzie budowane już zostały podstawy społeczeństwa socjalistycznego, są również takie kraje ludowo-demokratyczne, które dołączyły dopiero w przeszłości, ale bardzo doniosłych kroków w kierunku socjalizmu.

Jednakże dla wszystkich krajów obodu demokratycznego znaczenie decydujące posiada fakt, że wyłamyły się ostatecznie z systemu imperialistycznego, w którym walczyli dotychczas, i kapitaliści. Obrali one nową drogę i zaczęły ponosić doświadczenia, które doprowadziły do głębszego przeobrażenia demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

widzie, że niezadługo już nie można będzie tłumić bezkarnie rzeź na drodze wywołanego ludów Afryki, jak czynią to wciąż jeszcze państwa imperialistyczne, które zagarnęły terytoria afrykańskie.

Można by powiedzieć, że Ameryka Północna i Południowa wciąż jeszcze pozostają na uboczu od wielkiego szlaku historycznego, po którym ruszyły powoli naprzód narody Europy i Azji. Jednakże „Jelazna kurlina”, którą imperializm północno-amerykański chciałby odgradzić Amerykę od innych części świata, nie jest nieprzekraczalną jak się wydaje. Daramy się także rachuby na „Jelazną stopę” monopolu kapitalistycznych; ledźwiacze panowanie odmalował już pół wieku temu par satw i w jaką gorącą senny par satw smutnie śmiała się Lewa Akcja, przeczucwał, na jak ogromne trudności natknie się narody Ameryki w marszu naprzód drogą zwycięstwa i wyzwolenia i z powrotem ku kapitalizmowi.

W każdym razie, jeśli mamy mówić o okresie po drugiej wojnie światowej, to — jak dotychczas — najmniej widoczne są te właśnie zmiany, jakie nastąpiły na kontynencie amerykańskim, chociaż i tam dające się zauważyć zmiany coraz wyraźniej odbudowują się w powolnym tempie, które narastają podskórnie w głębi życia narodów. Taka sytuacja świadczy nie o trwałości amerykańskiej „Jelaznej kurliny”, ani o szczególnej solidności „Jelaznej stopy”, która monopolu kapitalistyczne przyłożyły robotnikom i właścicielom — lecz o tym, że Ameryka posiada jeszcze must opóźnienia w swym rozwoju politycznym i że musi ona jeszcze doganiać w rozwoju życia politycznego niektóre inne kraje.

Porównując całokształt obecnej sytuacji międzynarodowej z przedwojenną, możemy powiedzieć, że zmiany nastąpiły w ciągu ostatnich 10—15 lat. Nie naszą jest rzeczą szaleć, że zmiany te nastąpiły.

Tak więc, dla oceny całokształtu dzisiejszej sytuacji międzynarodowej ważne znaczenie ma to, w jaki sposób ukształtowała się obecna sytuacja, jak nastąpiły zmiany podstawowych sił na świecie. Nie należy przy tym ani wyolbrzymiać, ani pomniejszać tego, co nastąpiło, jak również tego, w jakim kierunku wywarła się reakcja. W żadnym wypadku nie wolno także zapominać, że chodzi o to wielki okres historyczny, z którego do chwili obecnej przysyłamy tylko niewiele ponad 13 lat — zaprzecz, że w porównaniu z okresem przedwojennym nastąpiło poważne osłabienie pozycji kapitalizmu, klas kapitalistycznych? Nie, nie można. Tak samo nie można zapominać, że do momentu, w którym nastąpiła ta zmiana, na korzyść socjalizmu, na ko-

rzyły sił demokratycznych i socjalistycznych.

W wyniku drugiej wojny światowej nastąpiło dalsze pogłębienie się ogólnego kryzysu światowego systemu kapitalistycznego. Znalazło to wyraz w tym, że obok światowego obodu kapitalistycznego powstał inny, obowy obód światowy. Powstał obód demokratyczny, który — z ZSRR na czele — kroczy drogą budowy socjalizmu. Czy podoba się to komu, czy też nie — takie są fakty.

Następnym gospodarczym wyrażeniem głównych wydarzeń jest rozpętywanie wojny światowej, która w wyniku światowego, jak wiadomo, ten jednolity rynek światowy już nie istnieje. Długo istniała równowaga, przeciwstawiała sobie rynek światowy, który w tym czasie, w którym Związek Radziecki również szereg innych państw zdecydowanie zawrócił z drogi kapitalistycznej na drogę socjalistycznego rozwoju i odrodzenia oraz, że jeden z trybunów nie chce cofnąć się z powrotem ku kapitalizmowi? A jeżeli rozważymy to w konkretnych danych, to okazać się, iż z całej masy więcej 600-milionowej ludności, która w połowie tej ludności, nieco ponad 300 milionów, weszła już w sposób zdecydowany do obodu socjalizmu i demokracji.

Tak więc, mamy już dziś do czynienia z bytnym nie przedwojenną Europą. Socjalizm zwyciężył w naszym kraju już w okresie przedwojennym, dopiero jednak po drugiej wojnie światowej ZSRR wywodził z izolacji międzynarodowej.

Jednym z najważniejszych następstw drugiej wojny światowej było utworzenie, obok światowego obozu kapitalizmu — światowego obozu socjalizmu i demokracji z ZSRR na czele, a mówiąc ściślej, ze Związkiem Radzieckim i Chiną, Republiką Ludową, na czele.

Utworzenie nowego obozu stało się możliwe w wyniku rozgromienia fałszywego, obalenia światowych pozycji kapitalizmu i nie spotykanego dotychczas rozwoju państwa socjalistycznego. Jak wiadomo, decydującą rolę w tych wydarzeniach międzynarodowych odegrał nasz kraj, narodził się i jego aktywa chwalić arcy.

Obecnie Związek Radziecki nie znajduje się już w takiej sytuacji międzynarodowej, jaka istniała przed wojną. Długo ZSRR nie jest już jedynym państwem socjalistycznym na świecie. Międzynarodowo ZSRR należy do przeszłości. Obok obozu kapitalistycznego utworzył się obóz socjalizmu i demokracji, jednocześnie następujących 12 państw: Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ChRL, Republika Ludowa, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Republika Czechośłowacka, Niemiecka Republika Demokratyczna, Rumuńska Republika Ludowa, Bułgarska Republika Ludowa, Albanijska Republika Ludowa, Koreańska Republika Ludowa-Demokratyczna, Mongolska Republika Ludowa i Wietnamska Republika Demokratyczna.

Wiemy, że wywołane przez niego fałszywa, znajdują się na różnym etapie swego rozwoju, na różnym etapie swych przeobrażeń społecznych. Obok Związku Radzieckiego, gdzie budowane już zostały podstawy społeczeństwa socjalistycznego, są również takie kraje ludowo-demokratyczne, które dołączyły dopiero w przeszłości, ale bardzo doniosłych kroków w kierunku socjalizmu.

Jednakże dla wszystkich krajów obodu demokratycznego znaczenie decydujące posiada fakt, że wyłamyły się ostatecznie z systemu imperialistycznego, w którym walczyli dotychczas, i kapitaliści. Obrali one nową drogę i zaczęły ponosić doświadczenia, które doprowadziły do głębszego przeobrażenia demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

Stawało się to możliwe dlatego, że robotnicy i chłopcy wraz ze wszystkimi ludźmi pracy i siłami demokratycznymi utworzyli w mocy swoich polityczny pod ogólnym kierownictwem klasy robotniczej. Ten sukces rewolucyjny sojuszu robotników i chłopów, który zjednoczył wszystkich ludzi pracy, umożliwił zwikłowanie gospodarki obywatelskiej i przekształcenie jej w socjalistyczną, co było pierwszym warunkiem, który umożliwił głęboko sięgnąć przeobrażeń demokratycznych i socjalistycznych, dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa ludem temu nowemu, wielkiemu budownictwu.

„wyzwolenie” oznaczaloby nieomal powrót tych krajów do raju kapitalistycznego, lub, jak wyrażają się oni zazwyczaj, powrót do „wojnego świata”. A za taki „wojny świat” uważają oni system kapitalistyczny, system, w którym takiej wolności zazwyczaj panowie wyzyskawcy, w którym klasy panujące mogą do woli i do syta wyzyskiwać mas pracujące.

Chcieli oni „wyzwolić” kraje ludowo-demokratyczne od władzy państwowej, stworzonej przez rewolucyjny sojus robotników i chłopów, i umieścić tam tych, którzy są im wrogami. Ci chcieliby obalić panujące tu po wojnie nowe, socjalistyczne i demokratyczne porządki oraz ponownie narzucić im tak miły swemu sercu reżim wyzysku mas pracujących, reżim panowania kapitalistów i obywateli.

Pragnęliby rozpocząć od tych krajów, których — jak sądzą — agencja ich może wcześniej się aktywizować. Próba ta — jak wiadomo — podjęto 17 czerwca 1953 roku w Berlinie. Wszyscy jednak wiedzą, że nie doszło do żadnego porozumienia. Mogłoby się to stać nauką dla agresywnych kół imperializmu, ale propagowanie tego rodzaju awantur nie ustaje.

Apetyty agresywnych kół imperializmu, które chcą ponownie nakłonić narzucić nie ograniczają się jedynie do krajów demokracji ludowej. Chcieliby oni również nasz kraj zawrócić wstecz ku kapitalizmowi.

Otwarcie mówią oni o tym niezbyt często, niemniej jednak mówią. Pochłabają, do czego np. dochodzi w swych wypowiedziach R. Churchill, który szalenie uważany jest obecnie za jednego z najwybitniejszych ideologów imperializmu. Do dziś dzień nawet powtarza on wciąż i stale uparczywa myśl, z którą — według jego własnych słów — „nosi się przez całe życie”, a mianowicie myśl o „odwzięciu obywateli”.

Oto jedno z jego wypowiedzi na ten temat, złożone 28 czerwca 1954 r. w „Narodowym Klubie Prasy” w Waszyngtonie: „Zapewniając, że przez całe życie byłem rewolucyjnym jednym z tych wyróżnionych ludzi, którzy zwalczyli to (komunizm). Gdyby poparto mnie należycie w 1919 r., moglibyśmy — jak sądzę, zdużyć komunizm w kołeczce. Ale wszyscy cofnęli się przed tym i powiedzieli: „jakie to okropnie!”

Nawet w 1954 r., tj. po upływie tylu lat od zwycięstwa rewolucji socjalistycznej w naszym kraju, Churchill nie odwrócił się na nie rozważniejsze do mówienia o zdużeniu komunizmu. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

Obecnie chętnie wzywają ubóstwo tych krajów, w których wywodził się socjalizm. Nie możemy jednak powiedzieć, że to jest jego ostatnie słowo. Można tu doprawdy powiedzieć, że ludzie idą z jarmarkem, a Marek wybiera się na jarmarek.”

cy, nie powinni liczyć na miłość i sympatię imperialistów.

Mowy Churchilla przeproszę się z tęsknotą za przeszłością. Nowe jest nam obce. Jest nieubłagany wrogiem wszystkim co nowe, co rozpościera się od chwili zwycięstwa Wysokiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i przekształciło się w wielki ruch ludów o zwycięskie wyzwolenie klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy, o wyzwolenie od ucisku burżuazyjnego obywateli.

Mija już 36 rok od chwili, gdy Churchill poczył nawoływać do obalenia ustroju socjalistycznego, gdziekolwiek był się ukazał; krzyczy on o konieczności „odwzięcia” tego nowego ustroju „w jego kołeczce”. Dalej on wyraża na przestrzeni przeszło ćwierci wieku, że nie chce on „odwziąć” tego nowego ustroju „w jego kołeczce”. Dalej on wyraża na przestrzeni przeszło ćwierci wieku, że nie chce on „odwziąć” tego nowego ustroju „w jego kołeczce”. Dalej on wyraża na przestrzeni przeszło ćwierci wieku, że nie chce on „odwziąć” tego nowego ustroju „w jego kołeczce”.

Jakkę jednak można to zrobić, skoro nam narodził sobie i sobie inną drogę, a nie wolno nam wrócić do kapitalizmu weszły na drogę socjalizmu i demokracji ludowej?

Odpowiadają na to pytanie jest kurs polityki zagranicznej, promulgowany przez imperializm amerykański, jak również angielski — kurs polityki „pozytywnej siły”. Dając wyraz dążeń najbardziej agresywnych kół kapitalistycznych, jakie rządzące w tych krajach wciąż jeszcze nie mogą pogodzić się z faktami, nie chcą one uznać, że nie ma im prawa do decydowania o swoich losach, to zn. prawo wyzyczenia się tego co stare, zwikłowania stosunków kapitalistycznych i ustanowienia nowych stosunków socjalistycznych.

Agresywne kół imperialistyczne woli inaczej. Nie chcą one uznać słuszności dążeń narodów do wyzwolenia się z kajdan kapitalizmu i z kajdan imperializmu, do przywrócenia im prawa do decydowania o swoich losach, to zn. prawo wyzyczenia się tego co stare, zwikłowania stosunków kapitalistycznych i ustanowienia nowych stosunków socjalistycznych.

Agresywne kół imperialistyczne woli inaczej. Nie chcą one uznać słuszności dążeń narodów do wyzwolenia się z kajdan kapitalizmu i z kajdan imperializmu, do przywrócenia im prawa do decydowania o swoich losach, to zn. prawo wyzyczenia się tego co stare, zwikłowania stosunków kapitalistycznych i ustanowienia nowych stosunków socjalistycznych.

Agresywne kół imperialistyczne woli inaczej. Nie chcą one uznać słuszności dążeń narodów do wyzwolenia się z kajdan kapitalizmu i z kajdan imperializmu, do przywrócenia im prawa do decydowania o swoich losach, to zn. prawo wyzyczenia się tego co stare, zwikłowania stosunków kapitalistycznych i ustanowienia nowych stosunków socjalistycznych.

Agresywne kół imperialistyczne woli inaczej. Nie chcą one uznać słuszności dążeń narodów do wyzwolenia się z kajdan kapitalizmu i z kajdan imperializmu, do przywrócenia im prawa do decydowania o swoich losach, to zn. prawo wyzyczenia się tego co stare, zwikłowania stosunków kapitalistycznych i ustanowienia nowych stosunków socjalistycznych.

